

Давить десеть хиляди.“! Саулъ завидѣ много на тѣзи думы, и захвана да необыча вече Давида: защото сичко тържествуваше този момъкъ, че Богъ ѝ былъ съ него. Но Јонатанъ, — сынъ на Саула — быде по-справедливъ отъ баща си; той ся почуди за добрътъ борбъ на Давида, и му дарува дрѣхътъ си, що носеше; защото по онуй врѣме туй бѣше най-голѣмыйтъ знакъ на почестьтъ, която ся въздаваше нѣкому.

ГРОЗДАНА.

Драга пріятелко, вий като говорехте за Францъ бѣхте ни казали че Лотарингія бѣше на Сѣверовѣстокъ; какъ може да принадлежи тази страна на Францъ, нема въ старо врѣме ѝ имало тамъ Лотаринскій князь?

УЧИТЕЛКА.

За да ви разкажъ туй, трѣба да ви прикажъ еднъ дългъ исторіѣ; но днесъ много закъснѣхме, другъ пѣтъ щѣ почна първо отъ неѣ.

ДВАДЕСЕТЪ И ПЕТЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День двадесеть и третый.

МАРІЯ.

Вий ни бѣхте обѣщали за днесъ еднъ исторіѣ за Лотарингіѣ.

УЧИТЕЛКА.

Щѣ стоѣ на думътъ си, чеда мои; но най-напрѣдъ трѣба да ви кажъ да знаете коя ѝ раз-